

Camp

Conca de Barberà

Els veïns de l'Espluga reclamen posar fi a les barreres arquitectòniques

Passos de zebra sense rebaixos, voreres estretes o directament inexistents. El consistori admet que hi ha «molta feina»

MONTSE PLANA
L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ

En Cosme Garrell té mobilitat reduïda i es mou amb un escúter elèctric. La Meritxell Lorca és una persona cega i sempre va acompanyada del seu gos pigall, en Tor. Tots dos viuen a l'Espluga de Francolí i en el seu dia a dia es topen amb una realitat: el municipi és ple de barreres arquitectòniques que els impedeix moure's lliurement. Tot i que en els darrers anys s'ha legislat a favor de la supressió de barreres, «aquesta és una assignatura pendent», exposen Garrell i Lorca. És per això que reclamen començar a avançar definitivament en l'accessibilitat, «i no només per nosaltres, sinó també per tots aquells que van amb cotxets de nadó o amb el carretó per anar a comprar». I és que, com recorden: «Afecta a tothom d'una forma o una altra».

La reclamació la fan des del grup de mobilitat de la Germandat de la Santíssima Trinitat. En Cosme Garrell és secretari de l'entitat, i Meritxell Lorca és vocal. Recor-

Inexistència de vorera just al costat de l'església de Sant Miquel (esquerra). A la dreta, un pas de vianants sense rebaix. FOTO: MONTSE PLANA

Demanen més sensibilitat i recorden que l'accessibilitat beneficia a tothom

den que l'Ajuntament s'ha compromès a treballar per la supressió de barreres arquitectòniques. De fet, el passat mes de setembre, el consistori va aprovar per unanimitat una moció presentada pel grup municipal de Junts per l'Espluga de Francolí en aquesta línia. Però diuen que, des de llavors, «no s'ha fet res» tot i el consens de la moció. «S'ha adequat l'accés a un habitatge des del carrer, però era una qüestió molt particular», relaten, per la qual cosa demanen més sensibilitat per part del consistori i que s'actui.

Posen el focus al centre de l'Espluga de Francolí i, especialment, al carrer Lluís Carulla. És una artèria principal, sent el carrer que uneix el centre, a través de la pla-

ça de l'Església, amb l'avinguda de Catalunya. No obstant, el recorregut no es pot fer amb una cadira de rodes, o amb un escúter elèctric, com és el cas de Garrell.

Començant el recorregut des de la plaça de l'Església, pel costat mateix de Sant Miquel hi ha un tram sense vorera. Per l'altre costat no hi ha rebaix i, per tant, no pot accedir-hi. «Quan vaig amb més gent, he de fer un recorregut alternatiu per altres carrers perquè, per aquí, és impossible», explica. Però també utilitza una altra opció: circular per la calçada.

Per la seva banda, Meritxell Lorca, amb l'ajuda d'en Tor, va esquivant tots els obstacles. Fa 7 anys que té gos pigall, «i és un abans i un després, sense ell no podria anar per aquest carrer amb tan sols el bastó», diu. De fet, no hi ha ni un sol rebaix fins a l'encreuament amb el carrer de Mossèn Serret, i és ja al tram final, arribant a l'avinguda de Catalunya.

L'Ajuntament «Tenim molta feina, però no podem fer inversions»

«Tenim molta feina per fer», admet el regidor de Mobilitat de l'Ajuntament de l'Espluga de Francolí, Xavier Rosell. És conscient que existeix una problemàtica al municipi i explica que està previst que, davant de qualsevol obra a la via pública, aquesta ja incorpori la supressió de barreres arquitectòniques. «Però no s'estan fent obres noves i, per tant, hi ha molta feina», diu. Rosell argumenta que el pressupost municipal és «molt ajustat». I és que l'Ajuntament està seguint un pla de sanejament financer –que ara impedeix fer inversions– derivat de l'esforç econòmic fet en exercicis anteriors

per fer front a la sequera i garantir el subministrament d'aigua al municipi a través de tancs i, finalment, la connexió amb el Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT). Malgrat tot, Rosell explica que el pressupost sí que compta amb una partida de mobilitat, dotada de 15.000 euros. «Prioritzem les demandes de la ciutadania», exposa el regidor de Mobilitat, i és per això que ara s'hauria actuat en l'accés d'un veí a casa seva davant d'un carrer molt estret. D'altra banda, el regidor també exposa que molts carrers del centre requeririen un replantejament per tal que fossin accessibles. «Hi ha molts carrers estrets on no es pot fer només una rampa perquè interferiria a la vorera», exposa, per la qual cosa s'hauria de fer una intervenció integral.

Tot i així, els rebaixos no estan indicats amb rajoles guia i de botons, que són les utilitzades per persones amb discapacitat visual que es mouen amb bastó. En canvi, a algun carrer paral·lel, ja s'han col·locat aquest tipus de rajoles.

Avançant uns metres, i arribant definitivament a l'avinguda Catalunya, Lorca es troba amb una altra problemàtica que acaba sent el seu dia a dia. I és que passa per aquest punt cada dia per anar al gimnàs. Per l'avinguda passen molts cotxes a altes velocitats i, d'altra banda, molts vehicles solen parar al mig del carrer per anar a comprar a botigues que hi ha a aquest tram. En conseqüència: «El gos no em dona pas. Si hi ha algun cotxe parat, com que no té visibilitat, el Tor no es mou, i aquí ens hi podem passar una estona llarga». És per això que demana posar-hi solució, com un semàfor acústic que indiqui que no hi ha perill i que pot creuar.